

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI és SZÉPIRODALMI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint 3-szor: hétfőn s szombaton este és csütörtökön délelőtt. Hírtárolt nem a társulat vissza.	Előfizethető a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál. Szorkeztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, szt.-István-tér 1.	Felelős szerkesztő: BONITZ FERENC. Kiadótulajdonos: MILLER JÓZSEF.	Előfizetési ár: Egész évre . . . 6 frt — kr. Félévre . . . 3 frt — kr. Negyedévre . . . 1 frt 50 ki. Egyes szám ára 5 kr.	A 30 helyre osztott oldal helyeinket 50 kr. Bélyegilleték kúton 30 kr. Nyilttér soronkint 50 kr. Tűbbszövi hirdetéseknel engedély
---	--	---	---	--

Egy csipetnyi interpelláció.

(y) Az országgyűlésen egyes képviselőktől, sőt a kormányelnöktől magától is hallott azon szavak ötleteiből, hogy „vannak bőven, kik már *tényleg* nem tartoznak a felekezetek körébe,“ kívánatos körülnéznünk, hogy kik tulajdonképen e felekezet nélküliek?

E kerek világ oceanjain elrejtett és időnként felfedezett vadaklakta szigeteken soh'se találtatott felekezetnélküli emberi lény, ha csak maroknyi nép lakta az olyan zúgót, felekezetté egyesült, mert apraja-nagyja egyet veltől s ha még oly gyarló volt is e vallása — mégis csak meg volt és ragaszkodott hozzá.

A felekezetnélküliség a népek tulművelt és félművelt köreiben keresendő. A tulművelt önmagát és a raffinált igényeit kielégítő mammut; a nagy részt anarchikus tanokkal telített félművelt pedig a társadalmat felforgató ideáit s e révén a saját maga számára elérni vélt előnyöket bálványozza.

A javaslat benyújtásakor Wekerle csupán az első csoportjára gondolt, — mert innen szól oda neki a „fuss vagy fizess“, — s csak ezek számára szükségelte a felekezetnélküliség törvényesítését, a mint hogy a kormány összes egyházpolitikai javaslatai tulajdonképen a felekezetnélküliség törvénybe iktatása felé lyukadtak ki. A félműveltek sokkalta nagyobb csoportjáról megfelekezett. — Pedig ezek is részesülnek majd az ugynevezett „gyakorlati élet szükségleteiből“ folyó törvényáldásában s ha ez — mint várható — bő leendő, ezt a Wekerle és társai által oly nagy gonddal épülő állam, minden hatóság fogja első sorban megismerni.

De ezt hiába szellőztetjük, mert még csak a jövő fogja beigazolni — a miniszterelnök pedig nem fél a javaslatoktól.

Sokkal akutabb egy másik kérdés s a kormány vezetője nagyon megnyugtathatna, ha precíz választ adhatna reá.

Az ujon keletkező vallásfelekezeteket a kormány lesz hivatva elismerni, mert ezt a közérdek megóvása így kívánja. Tudni kell ugyanis, valjon nem-e állam ellenes s a társadalomra káros tanokat rejteget méhében a keletkező vallás?

Mint hogy pedig az igazságügyi miniszter biztosította az országot, hogy a *felekezetnélküliség nem jelent egyszersmind vallástalanságot*, mint hogy a miniszterelnök nem kevésbé kategorice kijelentette, hogy a felekezetnélküliség megszarazásának *vallástalanságot propagáló jelentőséget adni nem képezi*; ebből az következik, hogy a felekezetnélkülieknek is lesz vagy lehet vallások. Már pedig tudunkkal a felekezetnélküliség eddig sem bevéve, sem elismerve, sem recipiálva nem lett, s mint hogy ezen tényleg már lappangó és leendő felekezetnélküliek, a mint fenállhatásuk törvényesen lehetővé tétetik egy külön csoportot, vagyis a *felekezetnélküliek felekezeti* fogják képezni: miképen vél a kormány meggyőződést szerezni arról, valjon e *felekezetnélküliek felekezete nem hisz és nem vall-e oly tanokat vagy elveket, melyek az államra veszélyesek, a társadalomra károsak lehetnének?*

Ha erre Wekerle precíz választ nem tud adni, akkor parturiant montes et nascitur — a vallás szabadgyakorlatáról szóló nevétséges törvényjavaslat.

Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos!

(*) Ha most élne, ha most látná szegény Kossuth, hogy az a nagy név mennyi önzést, mennyi bünt és nemzetellenes támadást takar, saját maga is megijedne azon eszméktől, melyeket lelkiismeretlen emberek a Kossuth-név kultusza alatt portálnak. Mert a Kossuth nevet, mint a szabadság és függetlenség személyesítőt ma arra használják, hogy a nemzet zömét képező kath. polgárok hitét és jogait megseborítsák. Ha Kossuth Lajos a szabadság és egyenlőség nevében ezt akarta volna, akkor nem érdemelné meg azon kegyeletet és tiszteletet, melylyel a magyar nép egy része iránta viseltetik, akkor Magyarországnak nem jövőjét alapította, hanem sirját ásta meg.

Mit ámitják tehát a népet még mindig

a függetlenség jelszava alatt centralistikus áskálódásokkal? Az a függetlenségi párt, mely az egyházpolitikai javaslatok elfogadása által kezelt fogott a radikális kormányval, nem érdemli továbbra is a nép bizalmát, melynek legszentebb jogait megtagadta és a függetlenség zászlaját sirba tiporta. Az a párt nem áll többé a közjogi opozíció alapján, hanem érdekszővetséget kötött egy istentelen kormány állásának megszilárdítására.

Ma már nem létezik függetlenségi, 48-as, nemzeti, vagy kiegyezési párt, hanem van keresztény és felekezeti pártok. Azért a nép nem választhat a függetlenség jelszava alatt olyan képviselőt, a ki aztán a liberalizmus jelszava alatt a függetlenséget oda dobja koncul a kormány husos fazekába.

Ma napság nem az a kérdés, hogy Ausztriával vagy a nélkül álljon e Magyarország, hanem az, hogy megmaradjon-e keresztény alapon, vagy a szocializmus és anarchizmus karjaiba essék és Ausztria helyett egy kozmopolita áramlattal lépjen polgári házasságra. Azért most ne azt kérdezzük képviselőjelöltjeinktől, 48-as — vagy 67-es vagy-e, hanem azt, hogy keresztény, vagy felekezeten szellemű e? A közjogi kérdést majd akkorra hagyjuk, ha a modern liberális táborral már megmérkőztünk, mert egyelőre ezek a legnagyobb ellenségei Magyarországnak függetlenségének, gazdasági és vagyoni fejlődésének. Mi nem azt akarjuk hogy az állam legyen gazdag, mert attól felkopik a szegény ember álla: hanem azt hogy az egyes polgárok legyenek vagyoniilag függetlenek, legyen kenyérgeresete a népnek. Akkor, ha az egyedekek jómóduak és függetlenek, akkor független és gazdag lesz a polgárok összesége is, melyet államnak nevezünk.

Hogy pedig a kormány egy újabb Kossuth-kérdés felvetésénél félrevezesso a népet és sakkba tartsa a koronát, az ellen mindenkor erőlyes állást foglalunk.

Mert mire jó a nagy Kossuth fiának, Kossuth Ferencnek missiója, melyet teljesíteni jött Magyarországra. Arra, hogy az ő doktrinizáló politikájai folytathassa és végrehajtsa. Kossuth és az ő suitejéhez tartozó képviselők függetlenségi allűrökkel a kormány liberális politikájához hasonló eszmékkel vannak szaturálva. A kormány ezeket szabadjára engedi, mert tudja a mit Kossuth Ferenc ki is jelentett, hogy a magyar népnél a Kossuth névnek még mindig van varázsa. Nálunk a közjogi kérdés a 48, csak mellékes utópia, onyves vessző, hogy azzal a népet a liberalizmus kalitkájába csalják. Ez alatt a korona meglehetősen konzervatív állásponton marad és a kormánynak még mindig kételyei vannak, valjon az egyházpolitikából lesz-e törvény? Épen kapóra jön Kossuth Ferenc, a kormány tehát felidőzi 48 és 49-nek minden gonosz szövegeit a bécsi burgban: ha új választások lesznek, biztos, hogy az egyházpolitikát elmozdító nép is átesap a függetlenségi pártba.

Epen most jelent meg

Szalay József-féle

a magyar tudományos akadémia által

1200 fittal jutalmazott

Magyar nemzet története

havonta 2 füzet.

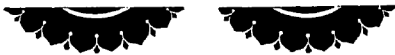
Egyes füzetek 30 krért kaphatók és
házhoz szállítatnak.

Számos rendeléseket kérve

Kaufmann F.

könyvkereskedő,

Kossuth-utca 5. sz.

TUDÓSÍTÁS!

A

FEJÉRMÉGYESI NAPLÓ

szerkesztősége, kiadóhivatala és

KÖNYVNYOMDÁJA

SZÉKESFEJÉRVÁR

SZENT-ISTVÁN-TÉR 1-SŐ SZÁM,

A FŐTEMPLOM MELLETT.

Hirdetések a lap részére, valamint mindennemű

könyvnyomdai munkák

fölvételnek és igen olcsó áron tisztán készítettnek.